

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МЕДИЧНА ОСВІТА ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ: ВИКЛИКИ ТА ІНТЕГРАЦІЯ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Матеріали навчально-наукової
конференції з міжнародною участю

30 березня 2023 року

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

МЕДИЧНА ОСВІТА ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ: ВИКЛИКИ ТА ІНТЕГРАЦІЯ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

*Матеріали навчально-наукової конференції
з міжнародною участю 30 березня 2023 року*

ПОЛТАВА – 2023

студентів. Для забезпечення безпосередньої реакції студентів вони можуть спілкуватися за допомогою коментарів у режимі реального часу або використовувати різні типи інструментів відеоконференцій (Zoom чи Google Meet).

Шлях трансформації медичної освіти в сучасних реаліях незворотний і потребує використання нових цифрових інструментів, які іноді можуть бути досить високовартісними й потребувати від викладача спроможності, часу й бажання для їх опанування.

Список використаної літератури

1. Car J, Carlstedt-Duke J, Tudor Car L, Posadzki P, Whiting P, Zary N, Digital Health Education Collaboration. Digital education in health professions: the need for overarching evidence synthesis. *J Med Internet Res*. 2019. no.21(2). P.12-19.
2. Digital health and COVID-19. *Bull World Health Organ*, 2020. P.731–732.
3. Gentry SV, Gauthier A, L'Estrade Ehrstrom B, Wortley D, Lilienthal A, Tudor Car L, et al. Serious gaming and gamification education in health professions: systematic review. *J Med Internet Res*. 2019. no.21(3). P.12994-12998.
4. Health Education England. The Topol Review: Preparing the healthcare workforce to deliver the digital future. 2019. URL: <https://topol.hee.nhs.uk/the-topolreview/> (дата звернення 03.11.2022).
5. Posadzki P, Bala MM, Kyaw BM, Semwal M, Divakar U, Koperny M, et al. Offline digital education for postregistration health professions: systematic review and meta-analysis by the Digital Health Education Collaboration. *J Med Internet Res*. 2019. no.21(4). P.12968-12972.
6. Vargo D, Zhu L, Benwell B, Yan Z. Digital technology use during COVID-19 pandemic: A rapid review. *Hum Behav Emerg Tech* 2020; 3: 13–24.
7. Скрипнікова Т.П., Силенко Ю.І., Хміль Т.А., Писаренко О.А., Силенко Б.Ю. Формування клінічного рішення лікарів-інтерністів-стоматологів на засадах доказовості як сучасний тренд медичної освіти // 36. матеріалів навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Сучасні тренди розвитку медичної освіти: перспективи і здобутки». Полтава. 2022. С.279-281.

СПОСОБИ ПОСИЛЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Силенко Б.Ю., Силенко Г.Я., Силенко Ю.І., Писаренко О.А., Лугова Л.О.

Полтавський державний медичний університет

Мотивація студентів ЗВО – один із ключових і важливих етапів формування навчального процесу, який цілком і повністю безпосередньо залежить від того, хто цей процес надає, та прямо пропорційно відображає якість засвоєння інформації студентами. Мотивація тут має бути динамічна, безперервна й шалено захоплює – тоді здобувачі вищої освіти залучатимуться в навчальний процес не тільки тому, що «треба», а тому, що «цікаво».

Ключові слова: мотивація, якість навчального процесу, студент-медик, викладач.

The motivation of university students is one of the key and important stages of the formation of the educational process, which completely and completely directly depends on the person who provides this process and directly proportionally reflects the quality of information assimilation by students. The motivation here should be dynamic, continuous and insanely exciting, then students of higher education will join the educational process not only because they "need" but because it is "interesting".

Key words: motivation, quality of the educational process, medical student, teacher.

*Більшості з нас більше запам'ятовується не те, чому нас вчать, а те, ЯК нас вчать
(Е. Сєврус)*

Навчання в закладі вищої освіти (ЗВО) – це процес створення спеціаліста певного фаху й закладання фундаментальних основ у майбутній трудовій діяльності. Дуже важливо із самого початку зацікавити здобувачів освіти певним видом інформації, адже саме ця зацікавленість буде рушійною силою в навчальному процесі.

Мотив – це переважно усвідомлене внутрішнє спонукання особистості до певної поведінки, спрямованої на задоволення нею тих чи інших потреб [2]. Важливість наявності мотивації до навчання відображається не тільки на успішності здобувача освіти, а й на його здоров'ї. Проведені дослідження [5] свідчать, що навчальна діяльність, у процесі якої не задовольняються домінуючі потреби, негативно позначається на психічному стані студентів.

Кожний, хто бажає здобути певного роду знання, має досягти цього власною діяльністю, власними силами, власною напругою. Іззовні майбутній спеціаліст може отримати тільки поштовх, але інколи саме цей поштовх стає ключовим у всьому процесі засвоєння знань [8].

Формування студента-медика і його становлення як спеціаліста відбувається в процесі навчання за певних умов: створення позитивного настрою для навчання й мотиваційного забезпечення навчальної атмосфери.

У дослідженні Р. Йеркс і Дж. Додсон було виявлено закономірності, що дістали назву закону Йеркса-Додсона, де встановлюється залежність ефективності діяльності від сили мотиву. Із нього випливає, що чим потужніша сила мотивації, тим вища результативність діяльності [6].

Викладач – це виконавець у системі освіти, функції якого спрямовані на навчання, виховання й розвиток студентів, формування в них професійних знань, умінь, навичок, виховання активної життєвої позиції. Ставлення до спеціальності, мотивація до її вивчення дуже часто залежать від особистості педагога, його доброзичливого й шанобливого ставлення до здобувача вищої освіти. Справжній педагог, разом із використанням на заняттях високотехнологічних засобів навчання, створює умови для дискусії, конструктивного обговорення проблем та їхніх рі-

шень. Доведено, що викладач домагається значних успіхів тільки тоді, коли враховує потреби й можливості студентів, а також умови й обставини, в яких відбувається навчальний процес, уважно аналізує наслідки своїх навчальних і виховних дій і робить із них правильні висновки [5].

Викладач має бути не просто носієм знань, а й здатним породжувати й досліджувати ці знання, займаючись науково-дослідною роботою й залучаючи до неї студентів. Це один із мотиваційних прийомів, який залежить від професійної компетентності вчителя.

Серед завдань сучасного навчального процесу – розкриття потенціалу всіх його учасників, формування в них креативності, надання їм можливостей прояву своїх творчих здібностей. Виконання цих завдань неможливе без інноваційних навчальних технологій. Студенти сучасних вишів народжені й виростили в епоху технічного прогресу. Для них звичними й необхідними стали сучасні гаджети, ІТ-технології, НТ-програми, тому для підвищення мотивації до навчання й полегшення засвоєння знань необхідно також включати такі носії навчальної інформації як мультимедійні слайди, навчальні відеофільми, навчальні програми, комп'ютерне забезпечення діагностичного процесу, мультимедійне забезпечення навчальних програм, електронні малюнки, сучасні тренажери, фантоми, інтернет-ресурси та ін. Це дозволяє зацікавити студентів навчальним процесом, залучити їх до пошуку й систематизації нових знань, прискорити й наочно поглибити навчальний процес, зробити його ефективнішим, підвищити кваліфікацію майбутнього фахівця в певній галузі медицини, сформувані в студентів сучасні концепції, стимулювати творче мислення [2; 8].

Одним з основних компонентів у структурі мотивації є інтерес, адже студент захоче й буде вчитися сам тільки тоді, коли це заняття буде йому цікавим. Умовою для заохочення до змісту навчальної діяльності є також можливість студента проявити в навчанні розум, самостійність та ініціативу. Важливу роль у цьому відіграє форма самостійного навчання. Самостійна робота студента (СРС) може бути ефективною лише в тому разі, якщо вона скеровується й координується викладачем. Майбутній фахівець має навчитися самостійно здобувати знання в певній галузі, уміти працювати з інформацією, щоб надалі не втратити рівень компетентності, і прагнути до підвищення своєї кваліфікації. Безумовно, є методи, які заохочують студентів до виконання СРС, наприклад, надання здобувачу освіти максимальної свободи вибору теми, адже кожна людина бажає бути причетною до якогось процесу, усвідомлювати, що її точку зору беруть до уваги, – усе це посилює мотивацію [5]. Увага до індивідуальних особливостей студентів – важлива складова успішної організації навчального процесу, яка посилює мотивацію до навчання. У процесі створення і презентації СРС однаково важливо звертатися до різних видів сприйняття інформації (зір, слух, тактильні відчуття) і до емоцій (роздратування, зацікавленість, здивування та ін.). Використання різних каналів сприйняття підвищує ефективність засвоєння й переробки знань, при цьому СРС дозволяє спиратися не на пасивне запам'ятовування, а на активну діяльність студентів.

Надзвичайно важливі новітні інформаційні технології, серед яких особливої ваги набуває комп'ютеризація навчання. Комп'ютеризація освіти – невід'ємний компонент її вдосконалення, який сприяє підготовці висококваліфікованих фахівців. У здобувача вищої освіти виробляються навички роботи з комп'ютером, формується досвід використання сучасних інформаційних технологій. Навчальна діяльність стає цікавішою, якіснішою, ефективнішою, наочно орієнтованою й доступною. Використання глобальної мережі «Інтернет» сприяє впровадженню прогресивних форм навчального процесу, відповідності навчально-методичного матеріалу сучасному світовому рівню, створює можливості становлення нової якості теорії й практики навчання [1; 7; 8].

Викладачам слід працювати над додатковими можливостями підвищення інтересу студентів, тим самим і мотивуючи їх до навчання. Базуючись на психологічному типі студентів, можна індивідуально підібрати вид і метод самостійної роботи. Цей підхід зумовлений існуванням різних структур особистості і типів сприйняття інформації. Практичне використання даної класифікації відображається в тому, що СРС для різних студентів буде мати різну форму.

За формою сприйняття інформації виділяють такі групи здобувачів освіти:

1. Аудіально-вербальна – для них цікавими будуть презентації, доповіді;
2. Візуально-вербальна – тут домінуватимуть описи за тематичними малюнками, фотографіями, створення зорових аналогів, озвучення фільму або анімації;
3. Міжособистісно-комунікативна – аудиторні заходи, групова робота, обговорення;
4. Внутрішньоособистісна – самостійна підготовка науково-популярної статті, самостійний вибір теми, індивідуальний проєкт;
5. Дискретно-вербальна – зацікавлять логічні ігри, кросворди, проведення експериментів;
6. Сенситивно-динамічна – інсценування, рольові ігри.

Практика свідчить, що дана методика значно підвищує інтерес студентів і до виконання і презентації своєї роботи, і до сприйняття й обговорення інших СРС. Ця методика суттєво впливає на такі мотиви: пізнавальні (здобування нових знань); естетичні (отримання задоволення від навчання, розкриття своїх прихованих здібностей і талантів); статусно-позиційні (прагнення показати своє місце в колективі, отримати визнання оточення); комунікативні (розширення кола спілкування за допомогою підвищення свого інтелектуального рівня й нових знайомств) [5; 4].

У медичному виші викладач має також звертати посилену увагу на процес опанування практичних навичок роботи з пацієнтами, адже це невід'ємна складова роботи лікаря [3; 8]. Специфіка медичної освіти така, що більшість клінічних компетенцій майбутнього лікаря нерозривно пов'язана з формами навчання, які вимагають особистої присутності, це в першу чергу комунікативні навички й практичні маніпуляції, тому оцінити знання студента-медика тільки за допомогою тестової системи неможливо. Отже, особливу увагу слід звертати на навчання й контроль практичних знань і мануальних навичок, а також на необхідний обсяг сучасних діагностичних і лікувальних маніпуляцій – це також вагома мотиваційна складова.

Отже, знання й уміння викладача в мотивуванні здобувачів освіти до навчання відіграють важливу роль у забезпеченні високого рівня їхньої успішності.

Список використаної літератури

1. Доброскок І.І., Коцур В.П., Нікітчина С.О. [та ін.]. Інноваційні педагогічні технології: теорія та практика використання у вищій школі : монографія. Переяслав-Хмельницьк. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих АПН України. Переяслав-Хмельницьк. : Вид-во С. В. Карпук, 2008. – 284 с.
2. Маслоу А. Мотивация и личность: пер. с англ. СПб. 2006. 352 с.
3. Методика викладання у вищій школі: навчальний посібник. Вінниця: ТОВ «Ніланд ЛТД». 2015. 224 с.
4. Миленкова Р.В. Інноваційна культура: методичний супровід формування : навч.-метод. посіб. Суми : УАБС НБУ. 2007. 75 с.
5. Панов В.И. Психодидактика образовательных систем: теория и практика. СПб. 2007. 352 с.
6. Чернявская А.П. Условия развития мотивации учебной деятельности студентов. Ярославский педагогический вестник. 2012. № 2. Т. II (Психолого-педагогические науки). С. 313-315.
7. Шевчук П., Фенрих П. Інтерактивні методи навчання : навч. посібник. Щецін : WSAP. 2005. С. 7 - 23.
8. Atkinson J.W., Raynor J.O. Motivation and Achievement. Washington, 1994.

**ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ – ШЛЯХ ДО ІНТЕГРАЦІЇ
В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР**

Сілкova O.B., Макаренко O.B., Макаренко B.I.

Полтавський державний медичний університет

Розглянуто питання цифровізації закладів освіти, зокрема медичного профілю, провідні напрями цифрової трансформації з метою інтеграції в міжнародний освітній простір. Визначено основні компоненти цифровізації: цифрова наука, цифрова освіта, цифровий менеджмент і маркетинг, цифрова інфраструктура.

Ключові слова: цифровізація, медична освіта, інтеграція, інформаційні технології.

The article examines the digitalization of educational institutions, in particular the medical profile, and their main directions of digital transformation for the purpose of integration into the international educational space. The main components of digitization are defined: digital science, digital education, digital management and marketing, digital infrastructure.

Keywords: digitalization, medical education, integration, information technologies.

Загальноєвропейська стратегія єдиного освітнього простору розроблялася протягом останнього десятиріччя. Натепер сформовано її провідні напрями: забезпечення загального й постійного доступу до навчання для отримання й поновлення вмінь, необхідних для тривалої участі в діяльності суспільства; розробка ефективних методик викладання, навчання для подальшої самоосвіти на все життя; забезпечення того, щоби кожен мав легкий доступ до високоякісної інформації та поради про пропозиції навчання в усій Європі; надання навчальних знань за допомогою інформаційних технологій [6].

Слід зазначити, що в рамках стратегії особливе місце займає "e-Learning" – електронне навчання як частина ініціативи "e-Europe". Перед ним ставлять такі завдання:

- усі випускники шкіл повинні мати цифрову грамотність;
- запровадження диплома про базові вміння роботи на комп'ютері;
- перетворення шкіл у багатоцільові місцеві навчальні центри, підключені до мережі «Інтернет» і доступні людям будь-якого віку;
- можливість для здобувачів вищої освіти дистанційного навчання з метою „перезарахування” своїх заліків із одного університету в інший, що полегшило би процес отримання ними відповідних ступенів;
- розвиток цифрових технологій для самоуправління, коли суб'єкт навчання має витратити до 40% часу на дистанційні форми навчання, близько 40% – на очні, а решта 20% – на самоосвіту [7].

Підкреслюється особлива роль викладання: викладачі стають керівниками, інструкторами, наставниками й посередниками; їхнє професійне вміння – здатність розробляти і використовувати відкриті й дієві методи викладання й навчання; має з'явитися „маклер з управління”, здатний зібрати і підігнати широке коло інформації для прийняття рішення про напрям дій на майбутнє, розвинути здібності для інформаційного менеджменту й аналізу інформації, допомогти знайти свій шлях у інформаційному лабіринті знань [1].

Тобто потрібно створити основи єдиного освітнього інформаційного середовища, щоб забезпечити перехід до системи відкритої освіти на основі інтерактивних дистанційних технологій навчання.

Крім того, сучасні світові процеси глобалізації, підсилені інформаційними й комунікаційними технологіями, ставлять жорсткі вимоги до підготовки спеціалістів, зокрема лікарів, унаслідок чого університети перетворюються на навчальні заклади з орієнтацією на світовий освітній ринок, а електронні засоби навчання й інформаційні технології прискорюють цей процес.

Саме тому багато закладів вищої освіти стали впроваджувати цифрову трансформацію своєї діяльності, щоб зберегти конкурентоспроможність у міжнародному освітньому просторі, оскільки сучасні здобувачі вищої освіти мають величезну кількість варіантів навчання на вибір, як в Україні, так і за її межами.

Таким чином, нині цифровізація освіти – один із головних пріоритетів Міністерства освіти і науки. Тому з-поміж ключових завдань для закладів вищої освіти постало впровадження Концепції цифрової трансформації освіти і науки, забезпечення закладів освіти цифровою інфраструктурою, підвищення рівня цифрової компетентності педагогічних працівників.

Цифрова трансформація навчальних закладів охоплює можливості покращення викладання й навчання, ефективне керування закладами, навчальним процесом. Незважаючи на це, багато коледжів, університетів досі не переходять на цифрові технології, що спричиняє зростання їхніх витрат на технології з незначним поверненням

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ДОЦІЛЬНІСТЬ УПРОВАДЖЕННЯ КУРСУ «ОСНОВИ ЗДОРОВ'Я» В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ З ПІДГОТОВКИ ІНОЗЕМНИХ ЗДОБУВАЧІВ <i>Савицька Т.В., Горбенко Є.В., Маджар Н.М.</i>	212
ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ <i>Саричев Л.П., Савченко Р.Б., Саричев Я.В., Сухомлин С.А., Супруненко С.М.</i>	215
ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ Й АКТИВІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА КАФЕДРАХ МОРФОЛОГІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ <i>Свінцицька Н.Л., Білаш В.П., Лисаченко О.Д., Устенко Р.Л., Каценко А.Л., Корчан Н.О., Литовка В.В.</i>	216
СТАНДАРТИ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ В СТОМАТОЛОГІЇ <i>Силенко Ю.І., Дубина В.О., Силенко Б.Ю., Приходченко С.В., Хавалкіна Л.М.</i>	218
СПОСОБИ ПОСИЛЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ <i>Силенко Б.Ю., Силенко Г.Я., Силенко Ю.І., Писаренко О.А., Лугова Л.О.</i>	220
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ – ШЛЯХ ДО ІНТЕГРАЦІЇ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Сілкова О.В., Макаренко О.В., Макаренко В.І.</i>	222
ІНТЕГРАЦІЯ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Скікевич М.Г., Волошина Л.І.</i>	224
ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН <i>Скрипник І.М., Маслова Г.С., Шапошник О.А., Шевченко Т.І., Сорокіна С.І., Гончар О.О., Кудря І.П., Якимишина Л.І.</i>	225
ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА ЯК ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ НА КАФЕДРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ <i>Скрипніков П.М., Гуржій О.В., Коломієць С.В., Кулай О.О.</i>	227
НОВІ СТАНДАРТИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ У ІНТЕРНАТУРІ <i>Скрипніков П.М., Марченко А.В., Хміль Т.А., Гуржій О.В.</i>	229
ЕЛЕКТРОННИЙ ПОСІБНИК «ЗВОРОТНІЙ ЗВ'ЯЗОК» ЯК МЕТОД ВИВЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАННЯ <i>Скрипніков А.М., Кидонь П.В., Рудь В.О.</i>	231
УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЯК МЕТОД ІНТЕГРАЦІЇ В МІЖНАРОДНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР <i>Скрипнікова Т.П., Кулай О.О., Тимошенко Ю.В., Хавалкіна Л.М.</i>	233
ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ ОРТОДОНТІЇ В УМОВАХ ОНЛАЙН-НАВЧАННЯ <i>Смаглюк Л.В., Карасюнок А.Є., Воронкова Г.В., Ляховська А.В.</i>	234
РЕАЛІЗАЦІЯ НОВИХ СТАНДАРТІВ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ З ФАХУ «ОРТОДОНТІЯ» <i>Смаглюк Л.В., Куліш Н.В., Карасюнок А.Є., Трофименко М.В.</i>	236
СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНИСТЬ ЯК ЗАПОРУКА ФОРМУВАННЯ НОВОЇ МОДЕЛІ СУЧАСНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Совгиря С.М., Бабенко В.І., Гринько Р.М., Задворнова А.П., Прилуцький О.К., Сербін С.І.</i>	238
МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Соколенко В.М., Весніна Л.Е., Шарлай Н.М., Жукова М.Ю., Федотенкова Н.М., Журавльова А.О.</i>	240
ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ-ОРТОДОНТІВ <i>Сокологорська-Никіна Ю.К., Куроедова В.Д., Стасюк О.А., Виженко Є.Є., Гутовська І.О., Коробов П.С.</i>	242
ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ № 2 ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ ЗА УМОВИ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ <i>Талаш В.В.</i>	243
ОРГАНІЗАЦІЯ І КОНТРОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ <i>Тарасенко К.В., Лисенко Р.Б., Адамчук Н.М., Зелінка-Хобзей М.М., Нестеренко Л.А.</i>	245
РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ ЗА НОВИМИ СТАНДАРТАМИ <i>Тарасенко Я.А., Тихонова О.О., Костиленко Ю.П., Устенко Р.Л., Пілюгін А.В.</i>	246
СУЧАСНІ ВИКЛИКИ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ <i>Тихонова О.О., Тарасенко Я.А., Шерстюк О.О., Дейнега Т.Ф., Акжитова Г.О., Устенко Р.Л.</i>	248
МОЖЛИВОСТІ ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ НА КЛІНІЧНІЙ КАФЕДРІ В ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Ткаченко Л.А.</i>	250